

Motion till riksdagen 2026/27:106

av **Martina Johansson och Helena Vilhelmsson (båda C)**

Förändrad lagstiftning om jakt

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en uppdaterad jaktlagstiftning när det gäller förvaltning av viltstammen både när det är många och när det är få individer och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en utredning av regelverket för utfodring och åtling av vilda djur och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skyddsjakt och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förenklat regelverk för att öka möjligheten att sälja mer viltkött och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sörmlands och Örebro läns landsbygder utvecklas ständigt med nya och befintliga företag som utvecklar sina verksamheter. Verksamheterna består av djurproduktion, spannmålsproduktion, skogsbruk, gårdsbutiker, konferensanläggningar, vandringsområden, glamping, cykelleder m.m.

Utan dessa företag skulle landsbygden vara tom och snart växa igen. Det är tack vare både djur- och spannmålsproduktionen som landskapet hålls öppet och tillåter de som bor i staden att njuta av naturen på lediga stunder.

Det finns dock ett växande problem för skogsbruket och spannmålsproduktionen som påverkar även djurproduktionen – de ökande viltskadorna som sker på åkrarna. Även trafikolyckorna ökar och riskerar allvarliga personskador samt gör att försäkringspremierna ökar.

Dagens jaktvårdslagstiftning fokuserar på hur vi ska förvalta befintlig viltstam och hur vi ska agera när viltet riskerar att bli för få och att inte längre vara en naturlig del av landskapet. Det är viktigt att vi inte får för få älgar, men vi måste också kunna hantera situationen när det är för mycket av ett specifikt vilt. Konsekvensen av för många

individer av t.ex. gäss, vildsvin, kronhjortar eller dovhjortar är att de går ut på åkern och äter upp spannmålen som lantbrukaren producerar samt orsakar stora skador på skogen, framför allt gran och tall.

Det finns några olika saker att se över för att få en bättre samklang mellan vilt och lantbruk där både jägare och lantbrukare kan bedriva sina verksamheter parallellt med varandra.

Det behövs även en uppdatering av lagstiftningen avseende att ansvaret tydliggörs när det är för mycket vilt, lika väl som när viltet minskar för mycket. En översyn av vad som kan räknas som skyddsjakt för att skydda sina grödor, liksom det finns regler för skyddsjakt på t ex rovdjur. Det är också viktigt att uppdatera regelverket när det gäller utfodring av vilt och tydliggöra var gränsen går för när man åtlar. Utfodring under kalla vintrar behövs för att djuren ska överleva, men det gäller att det görs med hänsyn till vad som är det normala för de vilda djuren och att det blir en hållbar jakt och ett hållbart lantbruk.

Ytterligare regelförenklingar behövs även för att fler jägare ska kunna sälja sitt viltkött. Även kostnaden för både jägare och återförsäljare för det vilda köttet behöver ses över. Det skapar en ökad efterfrågan och det finns då en avsättning för köttet som är både klimatsmart och närproducerat.

Martina Johansson (C)

Helena Vilhelmsson (C)